

Bilag I.

Ingeniør Chr. Hummel.

Etstraktasskrift.

Kjøbenhavn, den 21de Oktober 1899.

Andragerens Forder grænse til Langelandsbæltet paa en samlet Strækning af ca. 3150 Fod, fra a. til i. paa de tvende medfølgende Planer. Husmand M. S. Petersens Parcel a. og b. og den nordligste Del af Gaardmand Bram Nielsens Parcel b. c. d. e. bestaa nærmest mod Bæltet af højt Land, men i øvrigt ere Arealerne mod Bæltet for Størstedelen, nemlig Strækningen d. e. af Bram Nielsens Parcel, hele H. E. Hansens Enkes Parcel e. f. og den største Strækning af Peter Nielsens Parcel f. g. h. lave Engstrækninger, kun adskilte fra Søen ved en af Sand, Grus og Kalk bestaaende Havstok. Engene have for Størstedelen en Højde af 1 à 2 Fod, Havstokken en Højde varierende mellem 4 og 6 Fod over dagligt Vand. Den højere Havstok er i sin nuværende Stikfelse væsentligst dannet under Stormfloden i 1872 og har paa større Strækninger dannet et godt Bærn for det bagved liggende lave Land. I Aarenes Løb er imidlertid den ydre Del af den naturlige høje Havstok bleven bortskaaen af Søen, og paa flere Steder er Bortskæringen naaet ind over Havstokkens Top, hvorved denne er bleven saa lav, at Havvandet selv ved mindre Højvande sættes ind over de lave Enge og Marker.

Skulde der, som af Andragerne foreslaaet, opføres en Dæmning som Bærn mod Oversvømmelse fra Havet, da burde denne Dæmning være saa høj, at den kunde sikre mod et Højvande paa 5 à 6 Fod, der kan indtræffe, om ikke hvert Aar, saa dog flere Gange i Løbet af et Decennium. Da et saadant betydeligere Højvande i Almindelighed indtræder under østlig Storm, der kan sætte stærk Sør mod Kysten, maa Dæmningen for ikke at overskylles have en Højde af mindst 8 Fod over dagligt Vand.

En Dæmning som den af Andragerne antydede, bestaaende af 2 Bælerrækker i en indbyrdes Afstand af 2 Alen, med Stenfyld i Mellemrummet mellem Bælerrækkerne, vil ikke være at anbefale. Dæmningen vil nemlig ikke i sig selv være tæt, og det vil ikke, som af Andragerne antaget, kunne ventes, at der fra Stranden vil sættes Sten og Sand op imod Dæmningen, saaledes at der dannes et tæt og tilstrækkeligt højt Bærn mod Oversvømmelse. Den antydede Dæmning vil tværtimod give Anledning til, at Stranden udenfor under Paaalandsstorm med Højvande bliver stærkere angreben end under de nuværende Forhold, idet Bølgeslaget mod Dæmningens udbvendige lodrette Side vil foranledige en Udhuling af Grunden uden for denne.

Fremfor at opføre en Dæmning som den af Andragerne antydede, vil det være at foretrække at bygge et Jorddige med flade Skraaninger ud imod Søen — ad hvilke Bølgerne ville forløbe, svækkes og løbe tilbage uden at forarsage nogen betydelig Udhuling af Grunden uden for Diget — og støttende sig til den tilstedeværende naturlige Havstok, der vil danne en god Digefod, idet den til Dels bestaar af temmelig stor Kalk. Strandens naturlige Skraaning er paa den omhandlede Strækning meget forstellig, idet dens Skraaningsanlæg varierer mellem $6\frac{1}{2}$:1 og 14:1, gennemsnitlig er Anlægget 10:1. Der kan da passende gives Digets udbvendige Skraaning under 5 Fods Højden et Anlæg 10:1 og over denne Højde et Anlæg 8:1. Stejlere Skraaning er ikke at anbefale, da man paa en større Strækning vil være henvisst til at benytte som Digefyld Sand fra Stranden, idet Tilførsel af Fyld fra Digets nordre og søndre Ende, hvor der findes gult Ler, vil give temmelig store Transportafstande. Kun paa mindre Strækninger kan der tages Fyld fra Fyldgrave inden for Diget, da Undergrunden paa en stor Del af det lave Land bestaar af Løv, der ikke egner sig til Digefyld. Digets Krone kan passende gives en Bredde af 10 Fod, og den saavel som den ydre Skraaning beklædes med Græstørv, der i tilstrækkelig Mængde kan faas fra det Areal, som Diget kommer til at dække. Paa den indre Digefraaning kan anvendes et Muldslag med Bejaaning.